

F. t. l. vedr. offentligt ansatte

som overhovedet muligt i den fortærdelige situation, som de sidste 30 års konstante ragnarokpolitik har tilvejebragt ved hele tiden at skræve længere, end landets bukser holder til.

Administrationen skal reduceres

Administrativt arbejde er det, som der især skal spares på. Restriktionslove og andre administrationskrævende bestemmelser skal forenkles drastisk. (For eksempel er det at gøre folkepensionen ensartet for alle til samme månedlige kronebeløb det samme som at spare en hel del offentlig arbejdskraft. Når den skattefri bundgrænse forhøjes, falder mange skatter væk, som kræver uforholdsmæssig stor administration. Og sådan kan man gennemgå hundredvis af de præcise Z-forslag om lovændringer og se, at der hele tiden er den ekstragevinst, at det samfundsmæssigt set golde administrationsarbejde formindskes drastisk).

Skatteforvaltningerne er blandt de offentlige arbejdssteder, der bliver kraftigst affolket. Da universiteter og højere læreanstalter har uddannet kandidater nok i de fleste fag til den næste generation, vil der også her (i forbindelse med nedsættelse af den årlige studentertilgang) kunne spares adskillige stillinger.

Iskolen sker der en vis nedtrækning, især angående administrativt arbejde samt skolepsykologer, konsulenter m.v. og ved forøgelse af katedertimeantallet på bekostning af andet lærerarbejde. Gymnasierne er vokset langt ud over, hvad samfundet har brug for, og hvad der er af unge, som til glæde for sig selv, deres kammerater og os alle bør blive studenter. Udenrigstjeneste og ulandstyrelse er andre eksempler.

Spild af arbejdstid

Inden for alle offentlige arbejdsforhold har der udviklet sig en enorm tendens til, at man i arbejdstiden holder personalekonferencer, samarbejds møder osv. Derudover er mange væk fra deres arbejdssted, fordi de er på kursus for at lære nye og indviklede cirkulærer eller på unødvendige tjenesterejser og konferencer. Når man lægger al den arbejdstid sammen, som spildes på den slags forehavender, bliver facit, at tusindvis af stillinger kan nedlægges blot ved at holde op med mødedillevanviddet. Hvis der kræves 40 timers effektivt ugentligt arbejde (ekskl. spisepauser m.v.), vil færre ansatte end nu kunne udføre det samme arbejde.

Hvad angår reduktionen af omkostningerne pr. offentligt ansat, er der heller ikke her tale om noget, der vil gå ud over den enkelte offentligt ansatte. Fortsættes den nuværende politisk-økonomiske linie, vil den tid jo hurtigt indtræde, hvor stat og kommuner sim-

pelt hen ikke kan indfri lønforpligtelser m.v. på det nuværende niveau, og hvor en galoperende inflation vil udhule realværdien af lønninger og pensioner.

Gennemføres fremskridtsprogrammet – hvoraf nærværende lovforslag er en del – vil inflationen blive dæmpet væsentligt, og den enkelte får væsentligt mere til sin egen rådighed ved de betydelige skattelettelser, der løbende vil finde sted gennem indkomstpoltikkens afvikling.

Ingen særprivilegier

For at få sat denne dynamiske – og piskende nødvendige – udvikling i gang må fjernes visse juridiske bindinger fra en for evigt svunden fortid. I det danske samfund eksisterer simpelt hen ikke økonomisk bærekraft til at kunne opretholde alle de mange særprivilegier, som er regnet ned over de offentligt ansatte.

De offentligt ansatte, som ikke selv erkender det, søger at save den gren over, de selv sidder på. Det er derfor ikke mindst i de offentligt ansattes egen interesse at få nærværende lovforslag hurtigt gennemført. Vi er alle i samme båd.

Når lovforslaget taler om »offentligt« ansatte, dækker det enhver, der får løn, honorarer eller andet vederlag for at virke i offentlig tjeneste. Herunder falder ikke blot stat, amt og kommune, men tillige institutioner, fonde og foreninger, der i væsentligt omfang finansieres af offentlige midler. Eksempelvis kan nævnes DSB, Post & Telegrafvæsenet, Storebæltsforbindelsen A/S, Danmarks Radio, Kunstfonden, Dansk Tipstjeneste og D.O.N.G. A/S med datterselskaber. Men der er jo i vort bureaukratiske samfund hundredvis af andre eksempler.

Slut med strejker og orlov

Det har været overvejet at medtage i forslaget en paragraf om ophævelse eller begrænsninger af orlovsreglerne for offentligt ansatte, men de hidtidige overvejelser har ført forslagsstillerne til, at disse reglers fordele er større end deres ulemper.

Samme resultat er forslagsstillerne kommet til med hensyn til særregler for den offentlige sektor mod strejker, arbejdsnedlæggelser og faglige møder i arbejdstiden. Her forventes arbejdsmarkedets almindelige regler at være tilstrækkelige, herunder at man blot kan afskedige den pågældende uden varsel og uden opsigelsesløn. Disse bortvisningsregler er fortrinligt egnede over for overforkælede, selvcentrerede grupper i en tid, hvor antallet af offentlige stillinger skal nedsættes kraftigt og arbejdsdisciplinen over for de tilbageværende strammes betydeligt. Når styret – med forbillede i Ronald Reagans 1981-holdning over for flyvelederne – fast og bestemt nogle gange